Η ...ανυπάκουη εκκλησία

Του αρχιμανδρίτη του Οικουμενικού Θρόνου **Αμβροσίου Σταμπλιάκα** (ΜΑ Θεολογίας)
Ιερατικώς προϊσταμένου Ι. Προσκυνηματικού Ναού Αγίων Κυρίλλου και Μεθοδίου Θεσσαλονίκης

Παρόλες τις παροτρύνσεις φίλων, είχα αποφασίσει αυτή η παρέμβασή μου - με αφορμή μια επιστολή που απέστειλαν στην Δ.Ι.Σ. 180 ορθόδοξα χριστιανικά σωματεία - να μην δημοσιευθεί παρά μόνο στο Facebook του Ναού στον οποίο διακονώ, με ημερομηνία 09 Δεκεμβρίου 2020, χωρίς τις τρεις πρώτες παραγράφους και με τίτλο Δεν αρκεί η Εκκλησία;;;.

Σήμερα, όμως, μετά την απόφαση της Δ.Ι.Σ. για Λειτουργίες με ανοιχτές για τους πιστούς τις θύρες των Ναών τα Θεοφάνεια, διαπίστωσα για άλλη μια φορά πως η διοίκηση της Εκκλησίας που παροικεί στην Ελλάδα δίνει περισσότερη σημασία στην φωνή των ορθόδοξων χριστιανικών σωματείων παρά στις φωνές των κληρικών.

Άλλωστε, δεν θυμάμαι ποτέ η διοίκηση της Εκκλησίας στην Ελλάδα να ζήτησε την γνώμη των κληρικών επί συγκεκριμένων θεμάτων. Ούτε έχει δικαίωμα κάποιος κληρικός να απευθυνθεί απευθείας στην Σύνοδο για να διατυπώσει μια γνώμη. Το έχουν, όμως, τα ορθόδοξα (sic) χριστιανικά σωματεία.

Λησμονούν, μάλλον, εκεί στην Αθήνα ότι εμείς οι κληρικοί, όντες στην πρώτη γραμμή, έχουμε δικαίωμα να φοβόμαστε περισσότερο αλλά και γνωρίζουμε καλύτερα τις ανάγκες των ενοριών μας και των μελών τους, με τα οποία είμαστε καθημερινά σε άμεση επικοινωνία.

Επιπλέον, η διοίκηση της Εκκλησίας, που πάντοτε κάνει λόγο για την περίφημη υπακοή και την απαιτεί στανικά από τα μέλη της και κυρίως από τους κληρικούς της, η ίδια τώρα εμφανίζεται

ανυπάκουη, αδυνατώντας να γίνει παράδειγμα προς μίμηση τόσο στο θέμα της υπακοής όσο και στο θέμα της καταλλαγής.

Ίσως να έχει την ψευδαίσθηση πως με τέτοιες βιαστικές - από βιασύνη, πριν ακόμη δείξει υπακοή κι υπομονή, ο άνθρωπος εξορίστηκε από την παραδείσια κατάσταση - αποφάσεις και κινήσεις θα συγκαταλεχθεί στους αληθινούς επαναστάτες.

Χρόνια τώρα πασχίζω να κατανοήσω τον λόγο ύπαρξης των αναρίθμητων χριστιανικών σωματείων στην Ελλάδα. Τόσες παραφυάδες ούτε ο Προτεσταντισμός! Δεν αρκεί η Εκκλησία; Έως πότε ακόμη θα την ταλανίζουν;

Έως πότε η διοίκηση της Εκκλησίας στην Ελλάδα θα άγεται και θα φέρεται από αυτές τις καρικατούρες χριστιανών; Είναι καιρός να κλείσει τ' αυτιά της σ' αυτές τις ανιστόρητες εγωιστικές φωνές, τις άγευστες από την λειτουργική, και όχι μόνο, παράδοσή μας.

Μια σύντομη ματιά σε ιστορικά, λογοτεχνικά και λειτουργικά κείμενα αρκεί για να μας πείσει πως η κατάσταση, την οποία βιώνουμε τους τελευταίους έντεκα μήνες, μπορεί να φαντάζει πρωτόγνωρη στα μάτια ημών των συγχρόνων, ωστόσο δεν είναι κάτι καινούριο στην παγκόσμια ιστορία. Το γεγονός του κλεισίματος των Ναών δεν είναι πρωτοφανές• κι άλλες φορές έχουν κλείσει, είτε εξαιτίας πανδημιών είτε για άλλους λόγους.

Θεωρώ πως είναι απάνθρωπο, αντιχριστιανικό και εγωιστικό στο έπακρο να ζητάμε να ανοίξουν οι Ναοί, την στιγμή που το λιανεμπόριο και η εστίαση (και να 'ταν μόνο αυτά!!!) τελούν υπό αναστολή λειτουργίας. Και μόνο για συμπαράσταση (προφανώς και για πολλούς άλλους λόγους) στους αδερφούς μας καταστηματάρχες και εργαζόμενους θα έπρεπε να ζητήσουμε να ανοίξουν οι Ναοί τουλάχιστον μετά το λιανεμπόριο.

«Εξηρήμωνται πόλεις, ηφανίσθησαν αγοραί, …οικίαι καλαί και μεγάλαι…ηφανίσθησαν…» κι εμείς τω όντι «εστώτες και θερμαινόμενοι», όπως ο Πέτρος, αδυνατούμε να συμπαρασταθούμε, να συμπονέσουμε, να προσευχηθούμε, να δείξουμε αλληλεγγύη, να γίνουμε συγκυρηναίοι, σηκώνοντας έστω και για μια στιγμή τον σταυρό τους• είμαστε ανίκανοι να συνυπάρξουμε ως «διαβάτες μ' αυτούς κι εμείς», καθώς γράφει ο ποιητής.

Θεσσαλονίκη, 04 Ιανουαρίου 2021

Πηγή: Φώς Φαναρίου